

Nézzük csak

KÉRDÉSEK

Ritkaságszámba megy Hanzlik József apci lakos hozzám intézett levele. Feladója nem panaszkodik, nem kér segítséget, csupán tájékoztat. Már régen elhatározta ugyanis, hogy csak akkor ismertet meg a történetével, amikor véglegesen lezárul az ügye, amelynek igazságos kimenetelében kezdettől fogva szilárdan bízott. Nos, bekövetkezett, amiben reménykedett, és most rám bízta annak eldöntését, érdemesnek tartom-e foglalkozni az esetével.

Igen, mert fölöttébb tanulságos.

A levélíró tizenegy éven át, 1984. március 15-ig dolgozott élete első munkahelyén, a zagyvaszántói központú Zagyvavölgye Termelőszövetkezetben, ahol az utolsó három esztendőben főkönyvelő volt. Bizonyára jó munkát végzett, hiszen különben nem kapta volna meg a *Kiváló dolgozó* címet. Hogy mégis elment, áthelyezéssel, egy vállalathoz, annak bonyodalmas okai lehettek, amelyek azonban — a későbbi fejlemények bizonyossága szerint — nem órá vetnek árnyékot.

Békés színezetű, megegyezésszerű távozása után, akkor ütött ki a baj, amikor levélben kérte, hogy folyósítsák a jogszabály szerint neki járó időarányos prémiumot. Elutasító választ kapott, mire a döntőbizottsághoz fordult. Miközben ez a levelezés tartott, először vezetőségi ülés, majd küldöttgyűlés elé terjesztették az ügyet. Különléte rendelkezésekre való — fondorlatos és megtevesztő — hivatkozások után mindkét testülettel elfogadtatták azt a törvénysértő határozatot, amelyre azután a döntőbizottság szintén elutasító válaszelevele hivatkozott.

Ezzel azonban nem érték be azok, akik időt és fáradságot nem kímélve, jobban ügyhöz méltó buzgalommal foglalkoztak a levélíró kérdésével. „Kiderítették”, és írásban közölték a volt főkönyvelővel, hogy vissza kell fizetnie 15 212 forint oktatási költséget, mert tanfolyamon vett részt, az pedig ennyibe ke-

rült. Nem zavarta őket, hogy ez a követelés jogtalan, és annak idején, egy évvel korábban, Hanzlik József munkahely-változtatásakor, egyetlen fillér tartozást sem tüntettek fel az úgynevezett MIL-lapon (munkavállalói igazolási lap).

Ismét levél a döntőbizottsághoz, onnan pedig megint elutasító válasz, megtoldva azzal az épületes indokolással, hogy „... a panaszostól, mint felsőbb szintű vezetőtől, elvárható lett volna, hogy ilyen jellegű tartozása rendezését ne tartsa sérelmesnek”. Ő viszont továbbra is annak tartotta, és az Egri Munkügyi Bírósághoz fordult. Ez a bíróság kötelezte a termelőszövetkezetet az időarányos prémium kifizetésére, és mentesítette a volt főkönyvelőt annak a bizonyos oktatási költségnek a megtérítése alól. A tsz fellebbezett, így került az ügy a Heves Megyei Bírósághoz.

Többszöri tárgyalás következett, Hanzlik Józsefnek új munkahelyéről ötször kellett megjelenie a bíróságon, ami természetesen nem használt a jó hírének. Végül is a másodfokú bíróság helyben hagyta az elsőfokú ítéletet, s a tárgyalási költségek megtérítésére is kötelezte a szövetkezetet. Azóta Hanzlik József megkapta az őt megillető 8200 forint időarányos prémiumot.

Az egész tortúra majdnem két évig tartott. Eleve nyilvánvaló volt, hogy valaki(k) törvénysértő magatartást tanúsít(anak), jogtalan követelést támaszt(anak). Tájékoztatlanságukról szó sem lehet, hiszen mindezt jogtanácsosi segédlettel tették. Sőt tudtak a szegyenletes erőlködésről a megyei tanács és más szervek illetékesei is, képviselőik ugyanis jelen voltak a már említett küldöttgyűlésen, amely törvénysértő döntést hozott. Olyat, amelyet a bíróság — a döntőbizottság határozatával együtt — hatálytalanított.

Ha ennek az esetnek csak az anyagi részét nézzük, akkor — a jogerős bírósági ítéletből fakadóan — megállapíthatjuk, hogy a termelőszövetkezetnek mintegy tízezer forintjába került a nem tisztá forrású buzgólkodás. Ezzel függnek össze a következő kérdéseim: 1. Kit terhel ez az összeg? 2. Ugyebár, föl sem tetelezhető, hogy a termelőszövetkezet közösségét? 3. Mi az illetékes véleménye a jogtanácsos szerepéről ebben az ügyben? 4. S a saját magukéról? 5. Ugye, kellő részletességgel ismertették ezt az elszomorító történetet és a jogerős ítéletet a vezetőségi ülésen és a küldöttgyűlésen?

Gulyás Pál